

RÖHRIG GÉZA

család

dzsaljunk el innen
hagyjuk e falut
rajtunk itt csak nevetnek
szemükben mi eretnek
ördögök vagyunk

teknőben fürösszél
ússzon a szoba
mosd meg jól az üstököm
eltakarom kis tőköm
ne nézzél oda

szoptass meg aludjunk
a sötétben mesélj
vágja le mind a sárkányt
kapja meg a királylányt
a legkisebb legény

reggel csánkig harmatban
eredjünk tovább
kocsmákban lóversenyen
holtbiztos hogy meglelem
meglelem apát

hisz te is komáloed
bár elhagyott éppen
miattam ne aggódj
nekem is kell a gond
átkod az étkem

éjjel

éjjel szülöm elrejttem
ne nőjjék állatkertben
ne nézzék ne etessék
ne mondják hogy milyen szép

lássá bennem a dzsungelt
rongy az élet ha úgy telt
ahogy mások akarták
ne áruld el a fajtád

hajléktalantemetés

ravatal? mécszláng?
vállon vitt koporsó?
nekik e malteros
talicska is pont jó

virág? fakereszt?
cipzáros neylonzsák
ahogy eddig
éppúgy folytatják

pap? beszéd?
unokák? tömjénfüst?
hajnali tömegsír
nyolcat ásnak el most

tor? mise?
fasírttal? haranggal?
ócska szívünkben
kussol az énekkar